

Νοτιοανατολική Ασία

Η ΕΕ συσφίγγει τους δεσμούς της με τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας και προωθεί την περιφερειακή ολοκλήρωση με τον Σύνδεσμο Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN). Η ΕΕ είναι ισχυρός οικονομικός παράγοντας στη Νοτιοανατολική Ασία και σημαντικός χορηγός αναπτυξιακής βοήθειας, ενώ ταυτόχρονα καταβάλλει προσπάθειες για να προαγάγει την οικοδόμηση θεσμών, τη δημοκρατία, τη χρηστή διακυβέρνηση και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το παρόν ενημερωτικό δελτίο περιγράφει την περιοχή της Νοτιοανατολικής Ασίας. Βλέπε επίσης τα ενημερωτικά δελτία για τη Νότια Ασία ([5.6.7](#)) και την Ανατολική Ασία ([5.6.8](#)).

Νομική βάση

- Τίτλος V (εξωτερική δράση της ΕΕ) της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ)
- άρθρα 206-207 (εμπόριο) και 216-219 (διεθνείς συμφωνίες) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)
- συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συνεργασίας (ΣΕΣΣ) (διμερείς σχέσεις).

Νοτιοανατολική Ασία

A. Σύνδεσμος Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN)

Στην πρώτη διάσκεψη κορυφής του ASEAN, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Μπαλί τον Φεβρουάριο του 1976, συμμετείχαν η Ινδονησία, η Μαλαισία, οι Φιλιππίνες, η Σιγκαπούρη και η Ταϊλάνδη, καθώς και το Μπρουνέι, το Βιετνάμ, το Λάος, η Καμπότζη και η Μιανμάρ. Ο ASEAN ακολουθεί αυστηρή πολιτική μη παρέμβασης στα εσωτερικά ζητήματα των μελών του. Η 35η διάσκεψη του ASEAN πραγματοποιήθηκε στην Μπανγκόκ της Ταϊλάνδης τον Νοέμβριο του 2019. Οι συζητήσεις επικεντρώθηκαν στο εμπόριο, τη συνδεσιμότητα και στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας. Συμφωνήθηκαν οι όροι για μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών, την περιφερειακή συνολική οικονομική εταιρική σχέση (RCEP), ωστόσο η Ινδία αποφάσισε να αποσυρθεί από τη συμφωνία λόγω ανησυχιών για την εγχώρια οικονομία της. Η συμφωνία RCEP ΕΕ-ASEAN, η οποία πρόκειται να υπογραφεί το 2020, αναμένεται ότι θα είναι η μεγαλύτερη ΣΕΣ παγκοσμίως.

Η ΕΕ έχει στρατηγικό συμφέρον να αναπτύξει την περιφερειακή ολοκλήρωση της Ασίας και επιδιώκει συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συνεργασίας (ΣΕΣΣ) με μεμονωμένα

μέλη του ASEAN. Η ΕΕ είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος εταίρος του ASEAN, με μερίδιο 13% του συνόλου των παγκόσμιων εμπορικών συναλλαγών του ASEAN. Ο ASEAN είναι ο τρίτος μεγαλύτερος εταίρος της ΕΕ εκτός Ευρώπης (μετά τις ΗΠΑ και την Κίνα). Οι διμερείς εμπορικές συναλλαγές μεταξύ ΕΕ και ASEAN ανήλθαν σε 237 δισεκατομμύρια ευρώ το 2018 και η ΕΕ παρέμεινε η μεγαλύτερη εξωτερική πηγή ροών άμεσων ξένων επενδύσεων (FDI) στον ASEAN το 2017, έτος κατά το οποίο ανήλθαν σε 27 δισεκατομμύρια ευρώ.

Β. Ευρασιατική σύνοδος (ASEM) και σύνοδος της Κοινοβουλευτικής εταιρικής σχέσης Ασίας-Ευρώπης (ASEP)

Η 12η Ευρασιατική σύνοδος (ASEM) πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες τον Οκτώβριο του 2018 με στόχο την ενίσχυση της οικονομικής συνεργασίας και του πολιτικού διαλόγου και την προώθηση των δεσμών μεταξύ των λαών της ΕΕ και της Ασίας.

Εν τω μεταξύ, στη 10η σύνοδο της Κοινοβουλευτικής Εταιρικής Σχέσης Ασίας-Ευρώπης (ASEP), που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες τον Σεπτέμβριο του 2018, τονίστηκε από τους εταίρους η ανάγκη για αποτελεσματική και ταχεία δράση για την κλιματική αλλαγή, τη συνεργασία στον τομέα της ασφάλειας, τις εμπορικές σχέσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η αποχώρηση των ΗΠΑ από τη συμφωνία του Παρισιού τονίζει πόσο σημαντικές είναι οι σχέσεις Ασίας-Ευρώπης και η πολυμέρεια για μια βασισμένη σε κανόνες παγκόσμια τάξη, η οποία απαιτεί περαιτέρω διαφάνεια των μεθόδων εργασίας.

Γ. Ινδονησία

Η Ινδονησία, μέλος της G20, η τρίτη μεγαλύτερη δημοκρατία στον κόσμο και η μεγαλύτερη χώρα με μουσουλμανικό κατά πλειοψηφία πληθυσμό, εξελίσσεται σε ολοένα σημαντικότερο εταίρο της ΕΕ.

Οι προεδρικές και βουλευτικές εκλογές διεξήχθησαν ταυτόχρονα για πρώτη φορά στις 17 Απριλίου 2019. Ο Πρόεδρος Joko Widodo επανεξελέγη και ξεκίνησε επίσημα τη δεύτερη και τελευταία θητεία του τον Οκτώβριο του 2019.

Η οικονομία της Ινδονησίας υποστηρίζεται από έναν ισχυρό ιδιωτικό τομέα. Το ΑΕΠ της Ινδονησίας αναμένεται ότι θα αυξάνεται κατά περίπου 5% ετησίως την περίοδο 2018-2022. Η συνεργασία ΕΕ-Ινδονησίας βασίζεται στη συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας του 2014. Ο έκτος γύρος των διαπραγματεύσεων για μια ολοκληρωμένη συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών ΕΕ-Ινδονησίας, τον Οκτώβριο του 2018, συνεχίστηκε σε ένα ευρύ φάσμα τομέων, κυρίως στο εμπόριο αγαθών και υπηρεσιών, τις επενδύσεις και τους κανόνες καταγωγής.

Η ΕΕ είναι ο τέταρτος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της Ινδονησίας, με συναλλαγές συνολικής αξίας άνω των 27 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2018. Οι επενδύσεις της ΕΕ στην Ινδονησία ανήλθαν το 2017 σε 33,1 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ο όγδοος διάλογος ΕΕ-Ινδονησίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα πραγματοποιήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2019 στις Βρυξέλλες. Η ΕΕ τόνισε ότι είναι σημαντική η κατάργηση της θανατικής ποινής και εξέφρασε ανησυχίες σχετικά με τον νέο ποινικό κώδικα της Ινδονησίας, ο οποίος πρέπει να συμμορφώνεται με τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο τέταρτος διάλογος ΕΕ-Ινδονησίας για την ασφάλεια και ο τέταρτος πολιτικός διάλογος πραγματοποιήθηκαν στις 12 Νοεμβρίου 2019 στις Βρυξέλλες. Η Ινδονησία αντιμετωπίζει τρομοκρατικές απειλές, και ο Ινδονήσιος Υπουργός Πολιτικής, Δικαιοσύνης και Ασφάλειας μαχαιρώθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2019 από μαχητές της οργάνωσης Jamaah Angugaut Daulah (JAD), μιας ένοπλης ομάδας που συντάσσεται με το Ισλαμικό Κράτος, και η οποία έχει πραγματοποιήσει στο παρελθόν βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας.

Δ. Μιανμάρ

Η ΕΕ συμμετέχει ενεργά στη μετάβαση της Μιανμάρ στη δημοκρατία, και βρίσκεται στην πρώτη γραμμή επανασύνδεσης της διεθνούς κοινότητας με τη χώρα από τότε που η Μιανμάρ ξεκίνησε να αποκαθιστά τη δημοκρατία και να ανοίγεται προς τον κόσμο. Δεν υπάρχει επίσημη συμφωνία-πλαίσιο λόγω της επί δεκαετίες διεθνούς απομόνωσης και των κυρώσεων. Το Συμβούλιο ενέκρινε στρατηγική για τις σχέσεις με τη Μιανμάρ το 2016.

Μετά από τις εκλογές του 2015, τις οποίες παρατήρησε η ΕΕ με τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχει σημειωθεί πρόοδος όσον αφορά τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Η Aung San Suu Kyi ανέλαβε καθήκοντα κρατικού συμβούλου, Υπουργού Εξωτερικών και Υπουργού παρά τω Προέδρω, τα οποία της παρέχουν ουσιαστική εκτελεστική εξουσία. Το Σύνταγμα της Μιανμάρ, το οποίο συνέταξε η στρατιωτική κυβέρνηση το 2008, περιορίζει τις δράσεις της νέας κυβέρνησης. Η Μιανμάρ πλήττεται ακόμα από τον εμφύλιο πόλεμο που ξεκίνησε το 1948. Τον Οκτώβριο του 2015 συμφωνήθηκε εκεχειρία, την οποία όμως δεν έχουν υπογράψει ορισμένες εθνοτικές ομάδες ανταρτών.

Η ΕΕ είναι ισχυρός οικονομικός εταίρος και χορηγός αναπτυξιακής βοήθειας, προωθεί τη δημοκρατία και την οικοδόμηση θεσμών και έχει διαθέσει 688 εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2014-2020. Το συνολικό εμπόριο αγαθών μεταξύ της ΕΕ και της Μιανμάρ ανήλθε σε 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ το 2018.

Υπάρχουν σημαντικά θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως όσον αφορά τις διώξεις των Ροχίνγκια στο Αρακάν. Από τον Αύγουστο του 2017, περισσότεροι από 700 000 πρόσφυγες Ροχίνγκια έχουν καταφύγει στο Μπανγκλαντές για να γλυτώσουν τον διωγμό στη Μιανμάρ. Η Μιανμάρ καλείται επίσης να αντιμετωπίσει την άνοδο του βουδιστικού εθνικισμού και την κλιμάκωση των εντάσεων μεταξύ των κοινοτήτων.

Τον Αύγουστο του 2019, χιλιάδες πρόσφυγες αρνήθηκαν τις προσπάθειες επαναπατριsmού τους από το Μπανγκλαντές, τη Μιανμάρ και τον ΟΗΕ για λόγους ασφάλειας. Στις 11 Νοεμβρίου 2019, η Γκάμπια προσέφυγε κατά της Μιανμάρ στο Διεθνές Δικαστήριο, με βάση τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας. Επιπλέον, ο εισαγγελέας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου έχει διατάξει έρευνα για εγκλήματα κατά των Ροχίνγκια.

Ε. Φιλιππίνες

Τον Μάιο του 2016, ο Rodrigo Duterte κέρδισε τις προεδρικές εκλογές με ποσοστό 39% των ψήφων. Ενέκρινε αμφιλεγόμενα μέτρα κατά της διακίνησης ναρκωτικών διατάσσοντας τους αστυνομικούς να πυροβολούν με την πρόθεση να σκοτώσουν, γεγονός που οδήγησε σε κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο

Πρόεδρος Duterte άλλαξε την εξωτερική πολιτική των Φιλιππινών συνάπτοντας νέα συμμαχία με τη Ρωσία και την Κίνα παρά τις διαφωνίες σχετικά με τη Θάλασσα της Νότιας Κίνας. Στις 23 Μαΐου 2017, ο Πρόεδρος Duterte κήρυξε στρατιωτικό νόμο στο Mindanao έως το τέλος του 2019, κυρίως λόγω της παρουσίας μαχητών του λεγόμενου Ισλαμικού Κράτους στην πόλη Marawi, οι κάτοικοι της οποίας είναι κατά πλειοψηφία μουσουλμάνοι, και σε άλλες πόλεις. Το Ισλαμικό Κράτος ανέλαβε την ευθύνη για τις επιθέσεις που πραγματοποιήθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2019 στις νότιες Φιλιππίνες.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανησυχεί όλο και περισσότερο για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κατά την 108η σύνοδο της Διάσκεψης της ΔΟΕ στη Γενεύη, στις 10 Ιουνίου 2019, η ΕΕ υπενθύμισε στις Φιλιππίνες τη δέσμευσή της να κυρώσει και να εφαρμόσει τις διεθνείς συμβάσεις για τα ανθρώπινα και τα εργασιακά δικαιώματα, όπως αναφέρεται στη συμφωνία ΣΓΠ+.

Η ΕΕ και οι Φιλιππίνες υπέγραψαν συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας (ΣΕΣΣ) το 2011, η οποία τέθηκε σε ισχύ τον Μάρτιο του 2018. Η ΕΕ είναι σημαντικός χορηγός βοήθειας προς τις Φιλιππίνες, και έχει διαθέσει 325 εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2014-2020. Οι τομείς στους οποίους δίνεται έμφαση είναι το κράτος δικαίου και η χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Το διμερές εμπόριο αγαθών μεταξύ ΕΕ και Φιλιππινών ανήλθε σε 15,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2018, και η ΕΕ είναι ο τέταρτος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος των Φιλιππινών. Οι Φιλιππίνες εξακολουθούν να επωφελούνται από το σύστημα εμπορικών προτιμήσεων ΣΓΠ+ της ΕΕ. Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Απριλίου 2018 σχετικά με τις Φιλιππίνες^[1] υπενθυμίζει τις υποχρεώσεις της χώρας βάσει του διεθνούς δικαίου, του συστήματος ΣΓΠ+ και της ΣΕΣΣ, ενώ ταυτόχρονα αναγνωρίζει την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την εφαρμογή των συμβάσεων του ΣΓΠ+.

ΣΤ. Βιετνάμ

Οι σχέσεις ΕΕ-Βιετνάμ βρίσκονται σε καθοριστικό στάδιο, μετά την έναρξη ισχύος της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας το 2016. Για την περίοδο 2014-2020 διατέθηκε συνολικό ποσό ύψους 400 εκατομμυρίων ευρώ, με έμφαση στη χρηστή διακυβέρνηση, την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή.

Στις 17 Οκτωβρίου 2018, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε τις εμπορικές και επενδυτικές συμφωνίες της ΕΕ που αναμένεται να τεθούν σε ισχύ το 2020.

Το Βιετνάμ εξακολουθεί να είναι μονοκομματικό κομμουνιστικό κράτος χωρίς πολιτική ελευθερία, παρά το γεγονός ότι αποτελεί από τα πιο επιτυχή παραδείγματα χώρας που μετέβη από ένα αποτυχημένο κομμουνιστικό οικονομικό σύστημα σε μια ανοικτή οικονομία της αγοράς. Είναι μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες χώρες του ASEAN, με μέσο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ 6,88% μεταξύ 2010 και 2018. Το εμπόριο αγαθών μεταξύ ΕΕ και Βιετνάμ ανήλθε το 2018 σε 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2017, η αξία των αποθεμάτων άμεσων ξένων επενδύσεων της ΕΕ στο Βιετνάμ ανήλθε σε 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η ΕΕ και το Βιετνάμ διεξήγαγαν τον όγδοο γύρο του διαλόγου τους για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις Βρυξέλλες, στις 4 Μαρτίου 2019. Συζητήθηκαν τομείς όπως η ελευθερία της έκφρασης, η θανατική ποινή και η κυβερνοασφάλεια.

[1]EE C 390 της 18.11.2019, σ. 104.

Στις 30 Ιουνίου 2019, η ΕΕ και το Βιετνάμ υπέγραψαν συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών (ΣΕΕ) και συμφωνία προστασίας των επενδύσεων (ΣΠΕ). Στις 17 Οκτωβρίου 2019, η ΕΕ και το Βιετνάμ υπέγραψαν συμφωνία-πλαίσιο συμμετοχής του Βιετνάμ στις επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων της ΕΕ.

Z. Ταϊλάνδη

Η εταιρική σχέση ΕΕ-Ταϊλάνδης βασίζεται στη συμφωνία-πλαίσιο του 1980. Τα μέρη ολοκλήρωσαν τις διαπραγματεύσεις για συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας (ΣΕΣΣ) τον Μάρτιο του 2013, αλλά η διαδικασία διακόπηκε μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα του 2014. Στις 11 Δεκεμβρίου 2017, το Συμβούλιο ενέκρινε συμπεράσματα με σκοπό τη σταδιακή επανεκκίνηση της πολιτικής συνεργασίας. Οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τη συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών ΕΕ-Ταϊλάνδης ενδέχεται να επαναληφθούν μόλις αναλάβει την εξουσία στην Ταϊλάνδη μια δημοκρατικά εκλεγμένη πολιτική κυβέρνηση. Η ΕΕ είναι η τρίτη μεγαλύτερη αγορά εξαγωγών της Ταϊλάνδης και η Ταϊλάνδη ένας από τους κύριους εμπορικούς εταίρους της ΕΕ στον ASEAN. Το 2018, η αξία των διμερών εμπορικών συναλλαγών ανήλθε σε 38 δισεκατομμύρια ευρώ. Στη 14η συνεδρίαση ανώτατων υπαλλήλων ΕΕ-Ταϊλάνδης, που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 16 Οκτωβρίου 2019, συζητήθηκαν οι εμπορικές συναλλαγές, η μετανάστευση, η συνεργασία, η κλιματική αλλαγή και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η Ταϊλάνδη είναι συνταγματική μοναρχία, ωστόσο την εξουσία στη χώρα κατέχει από τις 22 Μαΐου 2014 στρατιωτική χούντα. Ο στρατός καταστέλλει την αντιπολίτευση με την επιβολή στρατιωτικού νόμου, ενώ καταγγέλλονται παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο βασιλιάς Bhumibol Adulyadej απεβίωσε στα τέλη του 2016. Ο Maha Vajiralongkorn Bodindradebayavarangkun στέφθηκε βασιλιάς τον Μάιο του 2019, αν και βρισκόταν ήδη στον θρόνο από διετίας.

Το κόμμα που είναι φίλα προσκείμενο στον στρατό κέρδισε τις γενικές εκλογές στις 24 Μαρτίου 2019, εν μέσω καταγγελιών για χειραγώγηση, παραπληροφόρηση και ασυνέπειες όσον αφορά τη συμμετοχή των ψηφοφόρων στην εκλογική διαδικασία. Ο Prayuth Chan-ocha, ο πρώην στρατιωτικός που ηγήθηκε της χούντας του 2014, διορίστηκε πρωθυπουργός τον Ιούνιο του 2019. Ο Chan-ocha ήταν ήδη πρωθυπουργός από το 2014 έως το 2019 στο πλαίσιο του Εθνικού Συμβουλίου για την Ειρήνη και την Τάξη (NCPO). Αν και η χούντα έληξε επισήμως τον Ιούλιο του 2019, ο στρατός εξακολουθεί να ασκεί επιρροή στην κυβέρνηση.

Τον Φεβρουάριο του 2017, η χούντα ξεκίνησε ειρηνευτικές συνομιλίες με τους αντάρτες στις νότιες επαρχίες, που έχουν κατά πλειοψηφία μουσουλμανικό πληθυσμό. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εγκρίνει ψηφίσματα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τους διακινούμενους εργαζομένους και τα εργασιακά δικαιώματα.

H. Καμπότζη

Οι σχέσεις της ΕΕ με την Καμπότζη χρονολογούνται από τη Συμφωνία Συνεργασίας του 1977. Η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας της χώρας, έχοντας διαθέσει 410 εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2014-2020, με σκοπό τη βελτίωση της διακυβέρνησης και του κράτους δικαίου, καθώς και για το Δικαστήριο για τα εγκλήματα των Κόκκινων Χμερ. Τα χρόνια του εμφύλιου πολέμου μετέτρεψαν την Καμπότζη σε

ένα από τα φτωχότερα κράτη της Νοτιοανατολικής Ασίας. Μετά από τις ειρηνευτικές συμφωνίες του Παρισιού, του 1991, η Καμπότζη ενέκρινε Σύνταγμα, το 1993, το οποίο έθεσε τα θεμέλια για ένα φιλελεύθερο, πολυκομματικό δημοκρατικό κράτος με τακτικές εκλογές.

Στις 26 Φεβρουαρίου 2018, το Συμβούλιο ενέκρινε συμπεράσματα για την Καμπότζη υπό το φως των πολιτικών εξελίξεων και της συνεχούς επιδείνωσης της κατάστασης όσον αφορά τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου^[2].

Ο πρωθυπουργός Hun Sen και το κυβερνών κόμμα του (Λαϊκό Κόμμα της Καμπότζης – CPP) κέρδισαν τις γενικές εκλογές στις 29 Ιουλίου 2018, όμως η αντιπολίτευση υποστήριξε ότι η εκλογική διαδικασία δεν ήταν ούτε ελεύθερη ούτε δίκαιη.

Τον Σεπτέμβριο του 2017 συνελήφθη ο ηγέτης της αντιπολίτευσης, Kem Sokha. Τον ίδιο μήνα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα^[3] με το οποίο ζητούσε από την κυβέρνηση της Καμπότζης να θέσει τέρμα στην πολιτικά υποκινούμενη δίωξη του κ. Sokha. Στις 9 Νοεμβρίου 2019, η Καμπότζη ήρε τον κατ' οίκον περιορισμό του Kem Sokha. Η ΕΕ εξέφρασε την ικανοποίησή της για την είδηση αυτή, μολονότι ο Sokha εξακολουθεί να τελεί υπό τον έλεγχο δικαστηρίου και απαγορεύεται να συμμετέχει σε κάθε είδους πολιτική δραστηριότητα.

Στις 7 Νοεμβρίου 2019, δεν επετράπη στον Sam Rainsy, πρόεδρο της πρώην αξιωματικής αντιπολίτευσης —του Κόμματος Εθνικής Διάσωσης της Καμπότζης (CNRP)— να επιβιβαστεί σε πτήση από τη Γαλλία στην Ταϊλάνδη, αφού είχε ανακοινώσει ότι σχεδίαζε να επιστρέψει στην Καμπότζη. Ο Sam Rainsy παραμένει αυτοεξόριστος από το 2015, ενώ το CNRP διαλύθηκε τον Νοέμβριο του 2017 έπειτα από τις προσπάθειες καταστολής της αντιπολίτευσης από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Καμπότζης (CPP).

Παρότι ο ετήσιος ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης ανήλθε στο 7% το 2018, η οικονομία της Καμπότζης εξαρτάται από τη διεθνή βοήθεια και τις εξαγωγές ειδών ένδυσης, και είναι εξαιρετικά ευπαθής στις διακυμάνσεις του κόστους εργασίας. Ως λιγότερο ανεπτυγμένη χώρα, η Καμπότζη επωφελείται από το καθεστώς «Όλα εκτός από όπλα» στο πλαίσιο του Συστήματος Γενικευμένων Προτιμήσεων (ΣΓΠ) της ΕΕ. Παρά ταύτα, τον Ιούνιο του 2019, η ΕΕ έστειλε αποστολή στην Καμπότζη, προκειμένου να αξιολογήσει το ενδεχόμενο προσωρινής αναστολής των εμπορικών προτιμήσεων υπέρ της Καμπότζης λόγω ανησυχιών σχετικά με τα ανθρώπινα και τα εργασιακά δικαιώματα.

Θ. Σιγκαπούρη

Στις 13 Φεβρουαρίου 2019, η ΕΕ και η Σιγκαπούρη κύρωσαν τρεις συμφωνίες «νέας γενιάς»: τη συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ-Σιγκαπούρης (EUSPCA), τη συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών ΕΕ-Σιγκαπούρης (EUSFTA) και τη συμφωνία προστασίας των επενδύσεων ΕΕ-Σιγκαπούρης (EUSIPA). Η ΣΕΣ με τη Σιγκαπούρη τέθηκε σε ισχύ στις 21 Νοεμβρίου 2019. Οι συμφωνίες αυτές επιδιώκουν την ενίσχυση των πολιτικών, οικονομικών και εμπορικών δεσμών μεταξύ των δύο μερών και θα συμβάλουν σημαντικά στη μείωση των τελωνειακών δασμών και στις δύο πλευρές. Τα

[2]<http://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2018/02/26/cambodia-council-adopts-conclusions/pdf>

[3]ΕΕ C 337 της 20.9.2018, σ. 99.

τεχνικά και μη δασμολογικά εμπόδια στο εμπόριο αγαθών θα αρθούν σε ευρύ φάσμα τομέων.

Η ΕΕ είναι ο τρίτος σημαντικότερος εμπορικός εταίρος της Σιγκαπούρης. Το διμερές εμπόριο αγαθών μεταξύ ΕΕ και Σιγκαπούρης ανήλθε το 2018 σε 58 δισεκατομμύρια ευρώ. Η Σιγκαπούρη είναι σημαντικός προορισμός για τις ευρωπαϊκές επενδύσεις στην Ασία, με αποθέματα άμεσων ξένων επενδύσεων ύψους 227 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2017.

Το Κόμμα Λαϊκής Δράσης ηγείται της μετάβασης εν όψει των επόμενων κοινοβουλευτικών εκλογών που έχουν προγραμματιστεί για το 2021. Η ΕΕ και η Σιγκαπούρη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους στους τομείς των επιχειρήσεων, της επιστήμης και της τεχνολογίας. Η ΕΕ στηρίζει το έργο της κοινωνίας των πολιτών και παράλληλα ζητεί με απόλυτη σαφήνεια την κατάργηση της θανατικής ποινής.

I. Σουλτανάτο του Μπρουνέι

Το κράτος κυβερνά ο Σουλτάνος του Μπρουνέι Hassanal Bolkiah, ενώ όλο και περισσότερες ευθύνες αναλαμβάνει και ο Πρίγκιπας Billah Bolkiah. Η πολιτική ελευθέρωση είναι ανύπαρκτη. Ο ποινικός κώδικας αναθεωρήθηκε το 2014 για να ενσωματώσει μια νέα προσέγγιση με βάση τη σαρία. Τον Απρίλιο του 2019 θεσπίστηκε νέος ποινικός κώδικας για να επιβληθούν νέες μορφές τιμωρίας που περιλαμβάνουν τον θάνατο με λιθοβολισμό για το σεξ μεταξύ ομοφυλοφίλων και τη μοιχεία, και τον ακρωτηριασμό για την κλοπή. Έπειτα από τη διεθνή κατακραυγή, το Μπρουνέι παρέτεινε την αναστολή της θανατικής ποινής.

Η ΕΕ καταβάλλει προσπάθειες για να συσφίξει τις σχέσεις της με το Μπρουνέι, ωστόσο δεν υπάρχει ακόμη συμφωνία-πλαίσιο. Οι σχέσεις υφίστανται κυρίως μέσω του ASEAN. Η ΕΕ ήταν ο όγδοος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος του Μπρουνέι το 2017 (με συνολικό εμπόριο αγαθών αξίας 362 εκατομμυρίων ευρώ) και το εμπόριο μεταξύ της ΕΕ και του Μπρουνέι περιλαμβάνει κυρίως μηχανήματα, μηχανοκίνητα οχήματα και χημικά προϊόντα.

IA. Λάος (Λαϊκή Δημοκρατία του Λάος)

Οι σχέσεις ΕΕ-Λάος βασίζονται στη Συμφωνία Συνεργασίας του 1997. Η ΕΕ διαθέτει πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2016-2020, για τη στήριξη του όγδοου Εθνικού Κοινωνικοοικονομικού Σχεδίου Ανάπτυξης του Λάος, το οποίο επικεντρώνεται στην επίτευξη υψηλής οικονομικής ανάπτυξης με συνολικό στόχο να απωλέσει η χώρα το καθεστώς λιγότερο ανεπτυγμένης χώρας έως το 2020.

Ο κ. Mimica, Επίτροπος αρμόδιος για την ανάπτυξη, επισκέφθηκε το Λάος τον Σεπτέμβριο του 2019 προκειμένου να συσφίξει τις σχέσεις και να συζητήσει θέματα όπως η διατροφή, η χρηστή διακυβέρνηση και η βοήθεια για το εμπόριο.

Το Λάος είναι μονοκομματικό κράτος. Το Λαϊκό Επαναστατικό Κόμμα του Λάος (LPRP), που βρίσκεται στην εξουσία από το τέλος του εμφυλίου πολέμου το 1975, κυβερνά τη χώρα με σιδερένια πυγμή, χωρίς αντιπολίτευση. Το Λάος εμβαθύνει τις σχέσεις του με την Κίνα και τον ASEAN, επιδιώκοντας να προσελκύσει περισσότερες επενδύσεις. Οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις έχουν οδηγήσει σε σταθερή οικονομική ανάπτυξη (με ρυθμό άνω του 7% από το 2014, και 7,3% το 2018). Παρά τις οικονομικές μεταρρυθμίσεις, η χώρα εξακολουθεί να είναι φτωχή και να εξαρτάται από τη διεθνή

βοήθεια. Ως μία από τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, το Λάος επωφελείται από το καθεστώς της ΕΕ «Όλα εκτός από όπλα».

Ο ένατος ετήσιος διάλογος μεταξύ της ΕΕ και του Λάος για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διακυβέρνηση πραγματοποιήθηκε στη Βιεντιάν στις 7 Μαρτίου 2019. Η ΕΕ έδωσε μεγάλη σημασία στην κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κατά την 108η σύνοδο της Διάσκεψης της ΔΟΕ στη Γενεύη, στις 10 Ιουνίου 2019, η ΕΕ ζήτησε από το Λάος να αντιμετωπίσει το ζήτημα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών.

IB. Μαλαισία

Η ΕΕ και η Μαλαισία ολοκλήρωσαν τις διαπραγματεύσεις για μια συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας το 2015. Μετά από επτά γύρους διαπραγματεύσεων για τη συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών (ΣΕΣ) ΕΕ-Μαλαισίας, οι διαπραγματεύσεις διακόπηκαν τον Απρίλιο του 2012 μετά από αίτημα της Μαλαισίας. Η ΕΕ είναι ο τρίτος σημαντικότερος εμπορικός εταίρος της Μαλαισίας και ένας από τους μεγαλύτερους ξένους επενδυτές της: Το 2017 η ΕΕ είχε επενδυτικά αποθέματα στη Μαλαισία αξίας άνω των 24,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Το εμπόριο αγαθών μεταξύ ΕΕ και Μαλαισίας ανήλθε το 2018 σε 39,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Το ΑΕΠ της Μαλαισίας αναμένεται να αυξηθεί κατά 4,7% το 2019.

Στα τέλη Μαρτίου του 2019, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε ότι η χρήση του φοινικέλαιου στα καύσιμα για τις μεταφορές θα πρέπει να καταργηθεί σταδιακά βάσει της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η οποία θέτει στόχο 32% για τη βιοενέργεια. Τόσο η Ινδονησία όσο και η Μαλαισία διαμαρτυρήθηκαν και υπέβαλαν ένσταση στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ).

Ο συνασπισμός Barisan Nasional της Μαλαισίας, που περιλαμβάνει την Εθνική Οργάνωση Ενωμένων Μαλαίων (UNMO), ηττήθηκε για πρώτη φορά στις γενικές εκλογές του Μαΐου του 2018. Ο Mahathir Mohamad οδήγησε σε νίκη το κόμμα της αντιπολίτευσης Ένωση για την Ελπίδα και αντικατέστησε τον Najib Razak στη θέση του πρωθυπουργού. Ο Najib Razak συνελήφθη μετά τις εκλογές και θα δικαστεί στις 3 Δεκεμβρίου 2019 για επτά κατηγορίες διαφθοράς και νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Τον Νοέμβριο του 2019, ο συνασπισμός της αντιπολίτευσης Barisan Nasional κέρδισε τις αναπληρωματικές εκλογές στην εκλογική περιφέρεια Tanjung Piai της επαρχίας Johor. Είναι η τέταρτη φορά φέτος που ο κυβερνών συνασπισμός Pakatan Harapan χάνει σε αναπληρωματικές εκλογές.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει καταδικάσει τη θανατική ποινή, τη μη τήρηση των δικαιωμάτων των ατόμων ΛΟΑΤΙ και τη φίμωση των επικριτών, όπως επίσης και την έλλειψη ειρηνικής έκφρασης, συμπεριλαμβανομένου του δημόσιου διαλόγου.

Jorge Soutullo
11/2019

